

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Adresa nr. 5041/2025 din data de 21.05.2025

Domnului Mario-Ovidiu Oprea
Secretarul general al Senatului României

Biroul permanent al Senatului

135, 21.05.2025

Stimate domnule secretar general,

Ca urmare a adresei dumneavoastră nr. XXXV 1927 din 31.03.2025, prin care ați transmis Consiliului Superior al Magistraturii *Propunerea legislativă pentru completarea Ordonanței de urgență nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice (b108/27.03.2025)*, în vederea avizării, vă comunicăm că aceasta a fost analizată în ședința din data de 15.05.2025 a Comisiei nr. 1 - judecători „Legislație și cooperare interinstituțională”.

Referitor la solicitarea de avizare a propunerii legislative, având în vedere prevederile art. 39 alin. (3) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii, precum și interpretarea dată de Curtea Constituțională sintagmei „*acte normative ce privesc activitatea autorității judecătorești*”, Comisia a reținut că nu se impune emiterea unui aviz de către Consiliul Superior al Magistraturii, urmând a fi exprimat un punct de vedere.

Comisia de specialitate a reținut că, *de lege lata*, dacă contravenientul formulează plângere împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, executarea amenzii și a sancțiunii contravenționale complementare (inclusiv a sancțiunii suspendării exercitării dreptului de a conduce) dispuse prin procesul-verbal se suspendă de la data înregistrării plângerii la judecătorie.

Având în vedere efectul suspensiv al plângerii, permisul de conducere reținut se restituie titularului sau reprezentantului convențional al acestuia, operând suspendarea executării sancțiunii contravenționale complementare menționate.

Totodată, *de lege lata*, după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești prin care instanța a respins plângerea formulată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției sau a admis-o în parte, menținând sancțiunea contravențională complementară aplicată, suspendarea exercitării dreptului de a conduce se reia de drept începând cu ora 00.00 a zilei următoare celei în care a fost predat permisul de conducere, dar nu mai târziu de 30 de zile de la data rămânerei definitive a hotărârii judecătorești.

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

Prin inițiativa legislativă analizată se propune ca, în ipoteza în care petentul renunță la judecarea plângerii contravenționale, să poată preda permisul de conducere în baza unui certificat de grefă care face dovada depunerii cererii de renunțare la judecată și la calea de atac.

Totodată, se propune ca, prin derogare de la prevederile art. 406 alin. (4) din Codul de procedură civilă, renunțarea la judecarea plângerii contravenționale să se poată face fără acordul pârâtului.

Renunțarea la judecată este un act de dispoziție care provine de la reclamant și care poate interveni în orice stadiu al judecării cauzei, inclusiv în căile de atac.

Având în vedere că nici O.U.G. nr. 195/2002 privind circulația pe drumurile publice, nici O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor nu conțin dispoziții derogatorii de la dreptul comun, în cazul renunțării la judecarea plângerii contravenționale se aplică dispozițiile generale din Codul de procedură civilă, respectiv art. 406 din acest cod.

Astfel, potrivit art. 406 alin. (4) din Codul de procedură civilă, *„dacă reclamantul renunță la judecată la primul termen la care părțile sunt legal citate sau ulterior acestui moment, renunțarea nu se poate face decât cu acordul expres sau tacit al celeilalte părți. Dacă pârâtul nu este prezent la termenul la care reclamantul declară că renunță la judecată, instanța va acorda pârâtului un termen până la care să își exprime poziția față de cererea de renunțare. Lipsa unui răspuns până la termenul acordat se consideră acord tacit la renunțare”*.

Hotărârea prin care instanța de fond ia act de renunțarea la judecarea plângerii contravenționale este supusă recursului, în termen de 30 de zile de la comunicarea hotărârii, potrivit art. 485 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Potrivit art. 406 alin. (6) coroborat cu art. 486 alin. (1) din Codul de procedură civilă, hotărârea prin care se ia act de renunțarea la judecată poate fi atacată cu recurs la instanța ierarhic superioară, în termenul de drept comun de 30 de zile, putând fi invocate doar motivele de nelegalitate strict reglementate de dispozițiile art. 488 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

În cazul în care renunțarea la judecarea plângerii contravenționale intervine în apel sau în căile extraordinare de atac, instanța va lua act de renunțare și va dispune și anularea, în tot sau în parte, a hotărârii sau, după caz, a hotărârilor pronunțate în cauză (art. 406 alin. (5) din Codul de procedură civilă).

Astfel, *de lege lata*, dacă petentul renunță la judecarea plângerii contravenționale în cursul judecării cauzei în fond, trebuie să aștepte rămânerea definitivă a hotărârii pentru a preda permisul de conducere la serviciul/biroul poliției rutiere, suspendarea exercitării dreptului de a conduce reluându-se de drept începând cu ora 00.00 a zilei următoare celei în care a fost predat.

Renunțarea la judecată este un act unilateral și, pe cale de consecință, în doctrina și practica judiciară s-a pus problema dacă acest act este irevocabil.

În doctrină s-a reținut că *„renunțarea la judecată este un act de dispoziție unilateral și, pe cale de consecință, ar urma să fie considerat irevocabil. Totuși, manifestarea de voință a reclamantului privește doar efecte procedurale, astfel încât ar trebui să se admită că reclamantul poate reveni asupra renunțării cât timp instanța nu a luat act de renunțare sau pârâțul nu și-a exprimat acordul potrivit art. 406 alin. (4) din Codul de procedură civilă”* (Gabriel Boroș. Mirela Stancu – Drept procesual civil. Partea generală. Judecata în fața primei instanțe. Ediția a 6-a, revizuită și adăugită. Editura Hamangiu, 2023, pag. 811).

Această optică a fost îmbrățișată și de Înalta Curte de Casație și Justiție, chiar înainte de intrarea în vigoare a Legii nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă (Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția de Contencios Administrativ și Fiscal, decizia nr. 2851/2012, www.scj.ro).

Instanța supremă a statuat că cererea de renunțare la judecată este un act juridic unilateral care dobândește caracter irevocabil și *„nu mai poate fi retrasă (decât în anumite condiții), numai după ce judecătorul a luat act prin încheiere (în reglementarea actuală – sentință sau decizie – n.n.), conform art. 246 din vechiul Cod de procedură civilă (actualul art. 406 din Codul de procedură civilă – n.n.). Până în momentul în care se pronunță încheierea prevăzută de art. 246 din vechiul Cod de procedură civilă (hotărâre în condițiile art. 406 din Codul de procedură civilă – n.n.), partea poate să-și retragă cererea de renunțare la judecată.*

Nu există nicio dispoziție legală care să prevadă contrariul, precum nu există niciun principiu de drept care să contrazică cele reținute de prezenta instanță (...).”

În aceste condiții, având în vedere că prin inițiativa analizată se propune ca renunțarea la judecată să se poată face fără acordul pârâțului, renunțarea la judecarea plângerii contravenționale este revocabilă, petentul putând reveni asupra acesteia cât timp instanța nu a luat act de această manifestare de voință.

Astfel, Comisia a apreciat că nu se pot conferi efectele juridice urmărite prin prezenta inițiativă legislativă unei manifestări de voință care nu este irevocabilă și că reluarea executării sancțiunii complementare a suspendării exercitării dreptului de a conduce nu se poate dispune decât după ce instanța ia act de renunțare prin hotărâre la judecarea plângerii contravenționale și la calea de atac a recursului.

În plus, inițiativa legislativă contravine atât scopului pentru care ar trebui exercitată o acțiune judiciară, cât și argumentelor prezentate în expunerea de motive, încurajând contravenientul să introducă plângerea contravențională și să o retragă în funcție de propriile interese, alegând astfel perioada în care execută sancțiunea complementară a suspendării exercitării dreptului de a conduce. O astfel de reglementare ar putea conduce, contrar celor reținute prin expunerea de motive, la o creștere a încălcărilor instanțelor judecătorești, și nu la o degrevare a acestora.

Nu în ultimul rând, s-a apreciat că reglementarea propusă nu respectă standardele de tehnică legislativă, impuse de Legea nr. 24/2000, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Potrivit art. 8 alin. (4) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, *textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce. Nu se folosesc termeni cu încărcătură afectivă. Forma și estetica exprimării nu trebuie să prejudicieze stilul juridic, precizia și claritatea dispozițiilor.*

Analizând din această perspectivă inițiativa legislativă, s-a apreciat că textul propus la art. 118¹ nu constituie o derogare de la dispozițiile art. 118 din O.G. nr. 2/2000, care reglementează mai multe aspecte: elemente procedurale privind formularea plângerii împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției, caracterul suspensiv al acesteia, modalitatea în care se face dovada înregistrării plângerii contravenționale, aspecte privind restituirea permisului de conducere și modalitatea în care intervine reluarea exercitării dreptului de a conduce, maniera în care se predă permisul de conducere de către contravenient.

Or, prin propunerea de la art. 118¹ se reglementează doar modalitatea de reluare a suspendării exercitării dreptului de a conduce în ipoteza renunțării de către contravenient la plângerea împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravenției. Art. 118¹ nu prevede derogări/exceptii de la toate aspectele reglementate de art. 118, motiv pentru care sintagma de început - *Prin derogare de la prevederile art. 118* - este folosită impropriu și ridică probleme de claritate a textului propus.

Pentru motivele prezentate, comisia de specialitate din cadrul Consiliului a apreciat că propunerea legislativă nu poate fi adoptată în forma propusă.

Cu deosebită considerație,

Secretar general
Judecător Andreea Simona Uzlaşu

